

РЕШЕНИЕ

№ 3710

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 159 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДЕНИЦА Н. УРУМОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от ДЕНИЦА Н. УРУМОВА Гражданско дело № 20221110113993 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са искиове от **Г. П. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. =====, чрез адв. Б. А., срещу ===== с адрес: гр. =====, с адрес: гр. ===== и =====, ДП, ЕИК: ===== със седалище и адрес на управление: гр. ===== за осъждане на ответниците да заплатят на ищеца солидарно сумата от **2495,60 лв.**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – стойност на притежавани от ищеца 76 броя туби, подробно описани в исковата молба, иззети като веществени доказателства по ДП № 43/2012 г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 410/2012 г. по описа на СпПр и оставени за отговорно пазене при Национална компания „===== ДП, вследствие от виновно и противоправно поведение на служители на ответниците, които не са опазили посочените вещи към края на досъдебното производство и са допуснали да бъдат отнети, ведно със законна лихва, считано от дата на подаване на исковата молба – 16.03.2022 г., до окончателното плащане на дължимото.

Претендират се разноски.

В исковата молба, уточнена със заявление вх. № 41042/14.02.2023 г., ищецът твърди, че с протокол за претърсване и изземване от 27.06.2012 г. са били иззети и приобщени към ДП № 43/2012 г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 410/2012 г. по описа на СпПр, 76 бр. туби, подробно описани в исковата молба - собственост на ищеца. Сочи, че с приемо-предавателен протокол от 27.06.2012 г. и протокол за отговорно пазене от същата дата посочените веществени доказателства са били предадени за отговорно пазене на служител на Национална компания „===== ДП. Излага твърдения, че на 09.10.2012 г. била установена липса на посочените вещи, като досъдебното производство не било приключило, поради което счита, че отговорност следвало понесат и тримата ответници. Прокуратурата и допълнително ангажираната по разследването =====“ (ГДНП) следвало да

отговарят на основание чл. 111, ал. 1 НПК, поради неполагане на дължимата грижа за опазване и съхранение на иззетите вещи до приключване на досъдебното производство и поради неосъществяване на надзор върху действията на Национална компания „=====“, на която фактически са били предадени веществените доказателства. Последната от своя страна следвало да отговаря, поради негодните мерки и средства за опазване на поверените ѝ вещи. Посочва, че с влязла в сила на 16.03.2017 г. присъда съдът се е произнесъл по иззетите веществени доказателства, но същите не му били върнати, поради фактичeskата им липса. Поддържа, че паричната равностойност на иззетите 76 бр. туби е 2495,60 лв., която сума счита, че представлява претърпяна имуществена вреда и претендира същата да му бъде заплатена от ответниците солидарно, в качеството им на възложители на работа, чийто служители са виновни за загубата на посочените вещи.

Ответникът =====, в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва иска по основание и размер. Претендира разноски.

Ответникът ===== в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал писмен отговор, с който оспорва допустимостта и основателността на иска. Посочва, че извършените действия по изземване на процесните вещи и последващото им предаване били правомерни, като отговорност за загубата им следвало да носи лицето, на което били фактически предадени за пазене и което не било служител на===== С оглед изложеното, ответникът счита, че не следва да отговаря солидарно с останалите двама ответници за настъпилите вреди. Прави възражение за изтекла погасителна давност, като посочва, че по време на наказателното производство същата не е била прекъсвана и спирана. Претендира разноски.

В срок за отговор, ответникът Национална компания „=====“ ДП, е депозирал такъв, с който оспорва иска. Посочва, че ищецът не е претърпял претендираните вреди, тъй като не е доказано същият да е собственик или фактически владеец на процесните туби, защото било установено, че в тях имало червено и жълто багрило, използвано от „=====“ за индикиране на дизелово гориво. Поддържа, че процесните туби били отнети чрез престъпление, от което прави извод, че вредите не са причинени от негови служители при или по повод изпълнението на възложена им работа. Сочи, че същите не са имали възможност да предотвратят вредоносния резултат, поради което не са действали виновно и противоправно. Претендира разноски.

С определение постановено в открито съдебно заседание, проведено на 02.10.2023 г., на основание чл. 214 ГПК, съдът е допуснал изменение на размера на предявения иск, чрез неговото увеличаване, за сумата от 3799,53 лв.

По делото са събрани писмени доказателства и е изслушана съдебно-оценителна експертиза. В срока по чл. 149, ал. 3 ГПК страните са депозирали писмени защиты.

От събраните по делото доказателства се установява следното:

От протокол за претърсване и изземване се установява, че на 27.06.2012 г., в хода на досъдебно производство № 43/2012 г. по описа на ГДКП – МВР, разследващ полицай към същата дирекция е извършил претърсване на обитаван от ищеца имот, находящ се в гр. =====, като от същия е иззел описаните в исковата молба 76 бр. туби с посочените в него течности. Протоколът е подписан от ищеца без възражения и без дадени обяснения за намерените и иззети вещи.

Видно от протокол за отговорно пазене, на 27.06.2012 г., служител на МВР е предал горепосочените туби за отговорно пазене на ===== – началник на склад към Национална компания „=====“ ДП.

В досъдебното производство е извършена химическа експертиза на течностите в процесните туби, като е установено, че в 59 от тях е налице жълто багрило Fett Gelb 3G (Solvent Yellow) и червено багрило Fett Rot 5B 02 (Solvent red 27), като същите се използват като оцветяваща добавка за дизеловото гориво, употребявано в системата на

„=====

Срещу ищеца е било повдигнато обвинение за извършени престъпления, като с присъда от 29.10.2014 г., влязла в сила на 16.03.2017 г., е оправдан и съдът е разпоредил да му бъдат върнати следните вещи, приобщени като веществени доказателства по делото: 4 бр. пълни туби с петролни продукти, 1 бр. туба пълна с петролен продукт с вместимост 30 литра, 1 бр. туба с вместимост 30 литра, пълна наполовина с петролен продукт и един брой частично пълна туба с вместимост 10 литра.

От материалите по приобщеното ДП № 459/2012 г. по описа на РУ „ТП“ – гр. София, пр. пр. № 32921/2012 г. по описа на СРП, се установява, че процесните туби с гориво са били отнети от неустановено лице, в периода 14.08.2012 г. – 09.10.2012 г.

От заключението на изслушаната съдебно-оценителна експертиза се установява, че общото количество дизелово гориво в процесните туби е 1467 литра, като няма данни за примесеното количество керосин и неговия вид, но то не би влошило качествата на дизеловото гориво. Средната стойност на дизеловото гориво в иззетите туби към м.07.2012 г. е 3799,53 лв., а към м.08.2017 г. 2919,33 лв.

При така установеното съдът направи следните правни изводи:

Предявените в настоящото производство искове са с правно основание е чл. 49, вр. чл. 45 ЗЗД.

За да бъдат уважени тези искове за неправомерно увреждане, ищецът следва да докаже противоправно поведение на служители на ответниците, настъпили за него вреди по вид и размер, както и причинната връзка между поведението на служители на ответниците и причинените вреди. Ответниците следва да оборят законоустановената в чл. 45, ал. 2 ЗЗД презумпция за вина.

Настоящият съдебен състав приема, че не е доказана пълно и главно една от горепосочените предпоставки, а именно – настъпили за ищеца имуществени вреди. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, от които да се направи извод, че процесното гориво е било собственост на ищеца или е било в негово владение на друго основание, което да му позволява да се разпорежда и евентуално да извлича имуществена облага. Действително, в практиката на ВКС, обективизирана в *Решение № 23 от 8.04.2020 г. на ВКС по гр. д. № 1944/2019 г., III г. о., ГК, Решение № 70 от 2.08.2021 г. на ВКС по гр. д. № 2401/2020 г., IV г. о., ГК, Решение № 137 от 18.02.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2957/2017 г., III г. о., ГК и др.* се приема, че „правоимащ“ по смисъла на чл. 111, ал. 2 НПК е не само собственикът на иззетата като веществено доказателство вещ, но и всяко друго лице, което има каквито и да е права, свързани с упражняването на фактическа власт върху нея /вещни или облигационни, основаващи се на право на ползване, договор за заем, наем, залог и т. н., вкл. и владеещият на неправно основание с цел да стане собственик/. Целта на цитираната разпоредба е да се възстанови съществуващото фактическо положение преди отнемането на вещта от съответния правоимащ, без да се изследва дали същият има действителни права върху вещта. В настоящия случай се касае за иззето гориво, което по същността си представлява потребима вещ, поради което е мислима хипотеза, при която единствено неговият собственик или заемател би могъл да претърпи имуществена вреда от липсата му. По делото ищецът не е ангажирал никакви доказателства за права върху отнетите туби с гориво. Не е представил и доказателства, че е бил владеец на същите на неправно основание с намерение да стане собственик, доколкото фактическата власт върху една вещ може да се упражнява и за друго. Дори обаче и в качеството си на владеец, ищецът не може да претърпи вреди, след като не е доказано това владение да е довело до придобиването на някакви права в негова полза /например поради изтекла придобивна давност/. Следва да се посочи, че по делото са налице доказателства, които водят до извод, че ищецът не е имал права върху процесните вещи и не той е претърпял имуществени вреди от кражбата им, тъй като назначената в хода на ДП № 43/2012 г. по описа на ГДНП

химическа експертиза е установила, че в 59 от тях е налице жълто багрило Fett Gelb 3G (Solvent Yellow) и червено багрило Fett Rot 5B 02 (Solvent red 27), които се използват като оцветяваща добавка за дизеловото гориво, употребявано в системата на „БДЖ“ ЕАД. Следователно, твърденията в исковата молба са разколебани и в настоящото производство не е проведено пълно и главно доказване, че отнемането на процесните туби с гориво е причинило имуществени вреди под формата на претърпяна загуба в патримониума на ищеца. Пропуснати ползи не се твърдят, но за пълнота следва да се посочи, че и те не са доказани, доколкото няма данни какво е било намерението на ищеца по отношение на горивото и дали са били налице обстоятелства, които да му гарантират сигурна печалба от същото. Разпореждането на наказателния съд за връщане на веществените доказателства има за цел да възстанови фактическото положение преди изземването им, но то не създава и не променя права върху вещите. В настоящия процес ищецът следва да докаже пълно и главно фактите, пораждащи правото му да получи обезщетение, като това не е сторено и дори се опровергава от представените доказателства, поради което присъждането на обезщетение би накърнило принципа за недопустимост на неоснователното обогатяване.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че фактическият състав на чл. 49 ЗЗД не е налице и е безпредметно да бъдат обсъждани останалите предпоставки, поради което предявените искове са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

Предвид изхода на спора, само ответниците имат право на разноски. С оглед на това и съобразно чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на всеки от тях сума от по 100,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на **Г. П. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. =====, чрез адв. **Б. А.**, за осъждане на ответниците ===== адрес: гр. =====, =====, с адрес: гр. ===== и ===== „===== **ДП**, ЕИК: ===== със седалище и адрес на управление: гр. ===== да заплатят на ищеца солидарно, сумата от **3799,53 лв.**, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди – стойност на иззети от ищеца 76 броя туби с гориво, като веществени доказателства по **ДП № 43/2012 г.** по описа на **ГДНП**, пр. пр. **№ 410/2012 г.** по описа на **СпПр**, ведно със законна лихва върху сумата, считано от дата на подаване на исковата молба – **16.03.2022 г.**, до окончателното плащане на дължимото.

ОСЪЖДА **Г. П. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. =====, да заплати на =====, с адрес: гр. =====, **сумата от 100,00 лв.**/сто лева/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА **Г. П. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. =====, да заплати на =====, с адрес: гр. =====, **сумата от 100,00 лв.**/сто лева/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА **Г. П. М.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. =====, да заплати на **Национална компания „===== ДП**, ЕИК: ===== със седалище и адрес на управление: гр. ===== **сумата от 100,00 лв.**/сто лева/, представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **Г. П. М.** за осъждане на ответниците да му заплатят направените по делото разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____